

عصر آزادی

روزنامه کثیرالانتشار سراسری

خمز: راه حل موفقیت را پیدا می کنیم

۶

۸

۲۸ مرداد ۱۳۳۲
و تئوری توهم نوطه!

سرمقاله

راه حل رونق اقتصادی گذر از قیمت گذاری دستوری است!

۲

ضرورت توسعه سرانه فضای سبز در بافت مرکزی شهر تبریز

۳

بخش خصوصی ۴ پروژه بخش دولتی ۶۶ پروژه

۷

مدارسی خیر انفعالی را در کلاسشهر تبریز به حال خود رها نکنید

صفحه ۸

پیشرفت های توسعه اقتصادی منطقه آزاد ارس در جریان بازدید خبرنگاران به روایت «عصر آزادی»

ارس به ترانزیت ۳ میلیارد دلاری دست یافت

۲

در حضور سفیر ایران در گینه اعلام شد:

ژنراتورهای تراکتورسازی تبریز قادر به تامین انرژی آفریقا است

۳

واکنش آمریکا به گفت و گوی رئیس با پوتین

در جنگ علیه اوکراین کاملا نادرست است. او افزود: من در این باره بارها با همکارم، وزیر امور خارجه اوکراین گفت و گو کردم. حتی توافق کردیم که تعلیمات دو کشور دیناری با یکدیگر داشته باشند. هدف ما از این دیدار به دست آوردن اسناد ادعایی اوکراین و برخی کشورهای غربی برای کاربرد پیمانده ایرانی در اوکراین بود. هیات اوکراینی و هیات ایرانی در سطح نظامی، حدود هفت ماه پیش در کشور عمان باهم گفت و گو کردند. امیرعبداللهیان ادامه داد: هیچ مدرک معتبری به هیات نظامی ایران از سوی هیات نظامی اوکراین ارائه نشد. ما از طرف اوکراینی خواستیم اسناد معتبر خود را در این رابطه ارائه دهند. ضمن این که مقامات روسیه به ما اطمنان داده اند که در چارچوب همکاری های موجود و قدیمی بین تهران و مسکو، هیچ گاه از تجهیزات ایرانی در جنگ علیه اوکراین استفاده نکرده و نخواهند کرد. در ادامه نشست خبری معاون نخستین وزارت امور خارجه آمریکا، او در پاسخ به سؤالی با تکرار ادعای «نقض حقوق بشر» در ایران، آن را یک «تهدید» تلقی کرده و گفت که آمریکا با شرکا و متحدانش به تلاش برای متوقف کردن و به چالش کشیدن آن ادامه خواهد داد. ادعای نقض حقوق بشر از سوی آمریکا علیه ایران در حالی مطرح می شود که این کشور خود سابقه اقدامات ناقض حقوق بشر همچون جنگ عراق، بمباران اتمی هیروشیما، مشارکت در جنگ ویتنام، جنگ افغانستان و دهه ها سکوت در برابر اشغال فلسطین توسط رژیم صهیونیستی را در کارنامه خود دارد.

تأمین ایران برای عضویت در بریکس به گفت و گو پرداختند. پوتین و رئیس هیات تماش بار دیگر بر تعهد خود مبنی بر توسعه هرچه بیشتر روابط دوجانبه در حوزه های تجاری، حمل و نقل، لجستیک و انرژی تاکید کردند. تکرار ادعای پاتل درباره حمایت نظامی ایران از روسیه در حالی مطرح می شود که ایران موضوع فروش پهپادها به روسیه را بی ارتباط با جنگ اوکراین و در چارچوب روابط دفاعی تهران-مسکو تلقی کرده است. مسکو نیز تاکید کرده که در جنگ اوکراین، برخلاف کیف که از تسلیحات آمریکا و دیگر متحدانش استفاده می کند، پهپادهای ساخت صنایع داخلی را به کار می گیرد. حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه ایران نیز اخیرا در سفر به آفریقای جنوبی در نشست خبری گفت که «ما در جنگ اوکراین در کنار هیچ یک از طرفین برای تداوم جنگ نبوده و نیستم. جنگ را راه حل نمی دانیم و معتقد هستیم که همه طرف ها باید برای رسیدن به راه حل سیاسی تلاش کنند. اتهام بی اساس کاربرد پهپادهای ایرانی

معاون سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در یک نشست خبری با تکرار ادعای حمایت نظامی ایران از روسیه در جنگ اوکراین، به واکنش نشان داد. به گزارش ایسنا، ودانت پاتل، معاون سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در یک نشست خبری که مشروح آن در وبگاه وزارت امور خارجه این کشور منتشر شده است، در پاسخ به این که چه نظری درباره گفت و گوی تلفنی اخیر روسای جمهور ایران و روسیه که موضوع عضویت ایران در ائتلاف بریکس نیز بخشی از آن بود، دارد؟ گفت: هنوز اخبار مربوط به این تماس را ندیده ام. صحبت کردن درباره تعاملات این دو کشور را به خودشان وامی گذارم. من نمی گویم که کشورمان گل و گلستان است و همه چیز را باید با خوش بینی ارزیابی کرد. وقتی کابل برقی، فستنگی لوله گاز، درب دریچه فاضلاب، گل های پارک ها و گلستان ها، تابلوهای آلوده سازی، سر قیور، تابلوهای راهنمایی در جاده ها و ... در دیده می شود، امری ساده نیست. باید دلایل آن را با طمانینه بررسی کرد و این یادداشت را چندبار از اول تا آخر خواند تا راه چاره پیدا شود. وقتی عده ای فرار را بر قرار ترجیح می دهند، شایسته نیست برای پاک کردن صورت مسأله بگوئیم، مهاجران افراد خیره، کاردان، سرمایه دار، هنرمند و ورزشکار و نخیه نیستند بلکه کمپنی های هستند که دنبال پناهندگی سیاسی هستند. راه چاره چیست؟ به نظر می رسد تمرکز جدید بر مفهوم سازی و شناخت دلایل و میزبان نامیدی در کشور منجر به یافته های جدیدی از روابط پیچیده ای می شود که برای بهبود شرایط کشور و هدفمند سازی سیاست های لازم مفید خواهد بود. این کار از من نوعی بر نیی آید بلکه از دولت ساخته است که صاحبان اندیشه و سرآمدان در این زمینه را بدون الکت کردن خودی و بیگانه دور هم جمع کند و گزارش نهایی را بطلبد. طبیعی است که در سایه این گزارش استراتژی های محافظت از مردم در برابر نامیدی و کاهش آن می تواند درک نوبن افراد از کشور و حضور در انواع فعالیت ها و ساختارهای اجتماعی را به همراه داشته باشد. در نتیجه حس تعلق، مسئولیت پذیری، معنا و امید تقویت می شود. استراتژی های پیشتر در سطح کلان مانند تکمیل های درآمدی، رفع تورم، تقویت شبکه های ایمنی اجتماعی ما را در عبور از این بحران یاری می رساند.

سخن آخر اینکه، سرزمینمان به راستی تا حدودی آرامش و سلامتی خود را از دست داده و برای یک بار هم شده بیابیم همگی کلاهمان را قاضی کنیم و ببینیم در کجا مسیر را به خطا رفته ایم؟ اگر شرایط بدین منوال بگذرد و به جای حل مشکلات مهم کشوری و تثبیت شرایط آرامش و سکون روحی و فیزیکی به ملت و کشور، به روزمره گی سیاسی بیفتیم، چه عقوبتی دامان ما را خواهد گرفت؟ امید همه ایرانی آباد و مقتدر و ایرانی شاد و سرفراز!

رابطه ناامیدی و کاهش حس ملی با بحران های اقتصادی و سیاسی

سرازیز شده از کوه است که هر چه بیشتر پایین می آید به همان میزان نابودی به وجود می آورد. فقط خواهش این نکته را در نظر داشته باشید که "ماهیت اجتماعی رسانه ها" تبلیغ است؛ ولو تبلیغ منفی و یا مثبت. شبکه های اجتماعی مجموعه های محدود از بازیگران اجتماعی مرتبط هستند ولی باز نشر کنندگان اخبار درست یا منفی در واقع بازیگران واحدی به ظاهر کوچک ولی تأثیر گذار بسیار بزرگی هستند که می توانند اهداف نامید کنندگان را فراهم سازند. من نمی گویم که کشورمان گل و گلستان است و همه چیز را باید با خوش بینی ارزیابی کرد. وقتی کابل برقی، فستنگی لوله گاز، درب دریچه فاضلاب، گل های پارک ها و گلستان ها، تابلوهای آلوده سازی، سر قیور، تابلوهای راهنمایی در جاده ها و ... در دیده می شود، امری ساده نیست. باید دلایل آن را با طمانینه بررسی کرد و این یادداشت را چندبار از اول تا آخر خواند تا راه چاره پیدا شود. وقتی عده ای فرار را بر قرار ترجیح می دهند، شایسته نیست برای پاک کردن صورت مسأله بگوئیم، مهاجران افراد خیره، کاردان، سرمایه دار، هنرمند و ورزشکار و نخیه نیستند بلکه کمپنی های هستند که دنبال پناهندگی سیاسی هستند. راه چاره چیست؟ به نظر می رسد تمرکز جدید بر مفهوم سازی و شناخت دلایل و میزبان نامیدی در کشور منجر به یافته های جدیدی از روابط پیچیده ای می شود که برای بهبود شرایط کشور و هدفمند سازی سیاست های لازم مفید خواهد بود. این کار از من نوعی بر نیی آید بلکه از دولت ساخته است که صاحبان اندیشه و سرآمدان در این زمینه را بدون الکت کردن خودی و بیگانه دور هم جمع کند و گزارش نهایی را بطلبد. طبیعی است که در سایه این گزارش استراتژی های محافظت از مردم در برابر نامیدی و کاهش آن می تواند درک نوبن افراد از کشور و حضور در انواع فعالیت ها و ساختارهای اجتماعی را به همراه داشته باشد. در نتیجه حس تعلق، مسئولیت پذیری، معنا و امید تقویت می شود. استراتژی های پیشتر در سطح کلان مانند تکمیل های درآمدی، رفع تورم، تقویت شبکه های ایمنی اجتماعی ما را در عبور از این بحران یاری می رساند.

دهه ها تجربه و بررسی مشخص شده است که در سطح جمعیت کشور، افزایش ناامیدی با کاهش اقتصادی همراه با کاهش درآمد خانواده ها و نرخ ازدواج، عدم تمایل به ازدواج (تاهل خود مسئولیت را افزایش داده و میدان عمل و تعهد است)، کاهش جمعیت و پیر شدن جامعه، کنار کشیدن نیروی کار و سرمایه دار، تعداد بیکاران و به ویژه تحصیل کرده هایی که قادر به یافتن شغلی نیستند و اقل جامعه همراه شده است. هر اندازه عوامل یاد شده بسان تهدیدی، روح امیدواری را در جمعیت به ویژه نسل جوان از بین ببرد به همان اندازه ناامیدی در جامعه افزایش یافته، بحران های اجتماعی- سیاسی- امنیتی زیادی را پیش پای جامعه می گذارد. از نمونه این بحران ها میتوان به مهاجرت های غیر عقلانی و پیرساز، عدم احساس تعهد و نزدیکی به ارزش های اخلاقی، اعتقادی و ملی در افراد، نزاع های فردی و گروهی، افزایش جرم و جنایت، مستعد شدن افراد به حضور در اعتراضات و جنبش ها برای خالی کردن حس کینه و نفرت و انتقام، باور کردن نکتات الفانسانت غیر خودی و اهمیت دادن به نکتات اینها بدون توجه به درستی منبع خبر و مانند اینها می توان نام برد. البته دامنه های ناامیدی فردی که ناشی از شرایط اجتماعی و سیاسی است، غالبا جنبه عاطفی، جنبه افکاری با تنزیل هذلولی که فرد حس میکند هیچ ارزشی در جامعه ندارد، جنبه رفتاری (مانند: انتقام، خود کم ارزشی، فرار از مسئولیت و کشور، تخریب اموال)، ناامیدی بیولوژیکی و فیزیولوژیکی دارد. ذکر این نکته اهمیت دارد که در شرایط کنونی کشور، اطراف ما پر شده از خصومت های متعدد که نیاز به بررسی علیحده دارد. اما در میان اینها، مهمترین عاملی که بر تشدید ناامیدی مردم تأثیر می گذارد و زبان های جبران ناپذیری را به جامعه کنونی و آینده خواهد گذاشت و با دست خود آیندگان را نیز محکوم به بدبختی می کنیم، تأثیرات شبکه های مجازی و بازیگران آنها در نقش منتقدین، مصلحین، مشفقین، مشوقین و ... ظاهر می شوند.

باید کمی به دور از حب و بغض و جبهه گیری این موضوع را با خود در میان بگذاریم که به راستی ناامیدی که در فضای مجازی و رسانه ای داریم تا دست به اشاعه و نشر یک سری مطالب می کنند، ما در مقابل تا چه میزانی سواد رسانه ای داریم تا صحت و سقم آنها را تشخیص دهیم؟ هر روز از طریق واتس آپ، تلگرام، اینستاگرام تحت بمباران اطلاعاتی هستیم. حتی یک تصویر (ولو تغییر یافته و یا مطلب و پاراگرافی ولو تقطیع شده) چنان ما را تحت تأثیر می گذارد که بلافاصله بدون بررسی واقعی بودن آنها و یا بی بردن به منبع خبر و یا بررسی در اسناد تاریخی، سریعاً بازنشر می کنیم. این عمل در نوع خود بسان بهم زدن روز به افزایش ناامیدی و کاهش حس ملی و عدم احساس مسئولیت است. درستی یا نادرستی یک یکایک افراد جامعه هم در ناامیدی ما تأثیر دارد. دردی که یکایک افراد جامعه خود مشغول می دارد. در تاریخ اجتماعی و پژوهش های علمی در شاخه روان شناسی اجتماعی ثابت شده است که دو گرایش جمعیتی به ظاهر مرتبط با یکدیگر هستند. الف) رکود درآمد و کاهش توانایی معیشتی با افزایش مرگ و میر (ناشی از خودکشی، معصومیت دارویی، نزاع های جمعی و فردی و بیماری ناشی از اعتیاد به الکل و مواد مخدر)، ب) تأثیر عوامل استرس زای مالی، سیاسی، امنیتی با افزایش دلردگی و ناامیدی. "ناامیدی" که از نظر مفهومی تعریف و ارزیابی شده، به طور گسترده به عنوان احساسی است که بر کل بخش های یک جمعیت در واکنش به شرایط تیره و تاریک ناشی از یک سری عوامل مؤثر در جامعه مفهوم سازی می کند. تا به امروز، ناامیدی در درجه اول به عنوان جزئی از ساختارهای بالینی مورد مطالعه قرار گرفته است که به دلایل ناهمگن ایجاد می شود. ناامیدی یکی از علائم اصلی افسردگی است که در تشخیص بالینی به وجود علائم یا اختلالات اضافی جنبی اشاره می کند و می تواند نتیجه علل داخلی و خارجی باشد. ناامیدی بستر ساز چندین علت وقوع مرگ، فرار از مسئولیت ها و نادیده گرفتن ارزش های ملی- میهنی و حتی اعتقادی است. باز شناخت قضیه در سطح فرهنگی و با معضله ناامیدی اجتماعی روبرو می سازد که شامل حوزه های شناختی، عاطفی، رفتاری و زیستی است. ناامیدی همچنین می تواند در روابط اجتماعی، شبکه ها، نهادها و جوامع نفوذ کند. جامعه شناسان بر این باور هستند که در طول

یادداشت

دکتر گلناربان، مدیر روابط بین الملل Near East University